

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), זכאי לדמי אבטלה העובד בעבודה שהציע לו שירות התעסוקה ושאונה עבודה מתאימה לפי סעיף 127, לא יפחתו דמי האבטלה ליום מההפרש שבין ההכנסה הממוצעת היומית מהעבודה לבין סכום השווה ל-75% מהשכר היומי הממוצע ששימש בסיס לחישוב דמי האבטלה."

11. סעיף 143א לחוק העיקרי — בטל.

ביטול סעיף
143א

12. תחילתו של חוק זה ב-1 לחודש לאחר פרסומו.

תחילה

אהרן און
שר העבודה והרווחה

מנחם בגין
ראש הממשלה

תיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג—1983 *

1. (א) לא יעשן אדם במקום המפורט בתוספת (להלן — מקום ציבורי).
(ב) לא יחזיק אדם במקום ציבורי סיגריה, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים.
(ג) שר הבריאות באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת רשאי לשנות בצו את התוספת.
2. (א) המחזיק למעשה של מקום ציבורי, למעט מעלית לנשיאת בני אדם בבית מגורים, יקבע בו שלטים המורים על איסור העישון, ויחזיקם במצב תקין.
(ב) יצרן או יבואן של מעלית המיועדת לנשיאת בני אדם בבית מגורים יקבע בה, לפני הכנסתה לשימוש, שלט המורה על איסור העישון במעלית.
(ג) שר הבריאות יקבע בתקנות הוראות בדבר צורתם של השלטים, מספרם, גודלם, תוכנם, דרכי קביעתם, המקומות שבהם יותקנו והחובה להאירם.
3. (א) בתחומה של רשות מקומית, להוציא מועצה אזורית, שיש בה יותר מחמישה בתי קולנוע, יכול שיהיה בית קולנוע אחד שבחלק ממנו שהוקצה לכך לא יחולו הוראות איסור העישון בעת הקרנת סרטי קולנוע.
(ב) מועצת הרשות המקומית תקבע את בית הקולנוע כאמור בסעיף קטן (א), מבין המחזיקים של בתי הקולנוע, לפי כללים ולתקופה שיקבע שר הבריאות.
(ג) המחזיק למעשה של בית קולנוע שנקבע כאמור בסעיף קטן (ב) יקבע בסתח בית הקולנוע הודעה על היתר העישון בחלק ממנו שהוקצה לכך.

איסור עישון

קביעת שלטים

היתר עישון
בבית קולנוע

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז באב התשמ"ג (26 ביולי 1983); הצעות החוק ודברי הסבר פרסמו בה"ח 1632, התשמ"ג, עמ' 195.

4. (א) העובר על הוראות סעיף 1, דינו — קנס 5,000 שקלים.
(ב) העובר על הוראות סעיף 2, דינו — קנס 10,000 שקלים.
5. נעברה עבירה לפי סעיף 2 בידי חבר-בני-אדם, יאשם בה גם כל אדם אשר בשעת ביצועה היה מנהל פעיל, שותף — למעט שותף מוגבל — או עובד בכיר האחראי לאותו תחום, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושהוא נקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של הסעיף האמור.
6. קנסות ששולמו עקב הפעלת סמכותו של עובד של רשות מקומית בשל עבירה על חוק זה שנעברה בתחומה, יועברו לקופת אותה רשות מקומית.
7. שוטר וכן עובד של רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לענין חוק זה (להלן — מפקח), רשאים להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום ציבורי כדי לברר אם קוימו הוראות חוק זה והתקנות לפיו, ובלבד שלא ייכנסו למקום מן המקומות המפורטים בפסקאות 2, 4, 5 ו-6 של התוספת, אלא לאחר שהודיעו על כוונתם למחזיק של המקום, או למי שעובד שם.
8. (א) עישן אדם במקום ציבורי, או החזיק שם סיגריות, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים, לעיניו של מפקח או סדרן, רשאי המפקח או הסדרן לדרוש ממנו לזהות עצמו ואם סירב לעשות כן, רשאי הוא לעכב אותו באותו מקום עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שעה אחת.
(ב) לענין סעיף זה, "סדרן" — מי שהבעל או המחזיק למעשה של מקום המפורט בפסקאות 1, 2, 4 ו-5 של התוספת מינהו להיות סדרן באותו מקום והוא עונד תג בולט המעיד על תפקידו ומציג תעודה על מינויו כסדרן.
(ג) שר הבריאות יקבע בתקנות הוראות בענין סייגים למינוי סדרן, התעודה שתניתן לו, צורת התג ואופן ענידתו.
9. (א) נהג של כלי רכב שהעישון בו אסור לפי הוראות חוק זה רשאי לאסור כניסת אדם המעשן או המחזיק סיגריות, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים, לכלי הרכב.
(ב) עישן אדם בכלי רכב כאמור, או החזיק בו סיגריות, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים, לעיניו של הנהג, רשאי הנהג לדרוש ממנו לזהות עצמו ואם סירב לעשות כן, רשאי הוא לעכב אותו בכלי הרכב עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שעה אחת וכן רשאי הוא להסיע אותו בכלי הרכב לתחנת המשטרה הקרובה.
10. הוראות חוק זה באות להוסיף על כל הוראה בדבר איסור עישון שנקבעה בכל דין ולא לגרוע ממנה.
11. הוראות סעיף 2(א) יחולו גם על המדינה.
12. בחוק בתי המשפט, התשי"ז—1957, בסוף התוספת השניה יבוא:
"18. חוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג—1983."

13. שר הבריאות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו לרבות תקנות בדבר דרכי פיקוח על ביצועו.

14. תחילתו של חוק זה ביום כ"ח בשבט התשמ"ד (1 בפברואר 1984).

תוספת

(סעיף 1)

1. אולם סגור המשמש בדרך כלל לבית קולנוע, לתיאטרון, לקונצרטים, לאופרה או למחול וכן אולם המשמש להתקהלות של ציבור למטרת הרצאה או דיון, למעט המסדרונות והאכסדרה שהוקצו לכך שבהם יהיה העישון מותר, והכל בעת שיש בהם קהל ולמעט כאשר אין לציבור רשות כניסה אליהם בין בתשלום ובין בלא תשלום.
2. כל מקום בבנין של בית חולים או מרפאה, חוץ מן המקומות שהוקצו בידי הנהלת בית החולים או המרפאה שבהם יהיה העישון מותר, ובלבד שהם אינם חדרים המיועדים לאישפוז, לטיפול או לבדיקות.
3. החלק הפתוח לציבור בבית מרקחת.
4. אולם קריאה וחדר קריאה בספרייה הפתוחה לציבור, חוץ מן המקומות שהוקצו בידי הנהלת המקום שבהם יהיה העישון מותר, אם הוקצו.
5. כל מקום בבנין המשמש מוסד חינוך או מוסד להשכלה גבוהה — חוץ ממקום המשמש מגורים והמקומות בספרייה או בחדרי דיון שרשאית הנהלת המוסד להקצות שבהם יהיה העישון מותר.
6. מעלית לנשיאת בני אדם.
7. אוטובוס, בעת שיש בו נוסעים; בפסקה זו, "אוטובוס", כמשמעותו בתקנות התעבורה, התשכ"א—1961.²
8. מוניית ווטובוס, בעת שיש בהם נוסעים; בפסקה זו, "מונית" ו"וטובוס" — כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א—1961.

אליעזר שוסטק
שר הבריאות

מנחם בגין
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

² ק"ת התשכ"א, עמ' 1425.